

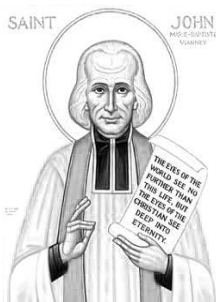
ROK KNĚŽÍ 2009 - 2010

MYŠLENKY
JANA MARIA VIANNEYE
ČERVENEC

1. Utíkejme se v modlitbě k Bohu – obracejme se k němu rychle a s velkou důvěrou.
2. S radostí v srdci poděkujeme dobrému Spasiteli za to, že dovolil, aby byl pokoušen a tak nám ukázal, jak zvítězit v těžkých bojích a nástrahách ze strany pekla.
3. Buďme pokorní, pamatujme na to, že Boží láska nás může vždy podržet.
4. Jak moc jsme slabí sami ze sebe. Jak málo si můžeme být jisti svými vlastními postoji. Pokušení nás upevňují ve ctnosti pokory a chrání nás před pýchou.
5. Člověk ve stavu milosti posvěcující je opravdu dítětem Božím. Po pádu do hříchu se stane dítětem a otrokem zlého ducha.
6. Vždy a všude, v každém utrpení a v každém pokušení se svým duchovním zrakem dívejme na Boha, který jde před námi a který nám pomůže zvítězit.
7. Pokušení jsou užitečná do té míry, do jaké nás poučují o naší nicotnosti a slabosti.
8. Šťastný je takový člověk, který se nevyjadřuje o bližním zlostně, který přemýšlí jen nad sebou a nad svými chybami, který se snaží napravit ze svých hříchů!
9. Pyšný člověk nechce uvěřit, že je pyšný, nechce přiznat, že k pýše nemá důvod.
10. Pokora je základem všech ctností.
11. To, že tak často naletíme na nástrahy ďábla, má svůj základ v tom, že si jsme příliš jisti ve svých postojích a předsevzetích.
12. Čím víc je strom zatížen ovocem, tím více se jeho větve naklánějí k zemi. A tak i my, čím víc dobra konáme, tím více se ponížujeme a pamatujme na to, že charakteristickým znakem dobrého křesťana je pokora.
13. Můj Bože, jak jsme slabí, když nás necháš sobě samým!
14. Prosme Pána Boha při modlitbě, abychom mohli rozpoznat pokušení, která na nás dolehnou, a abychom se jim hned postavili na odpor. Následujme svaté, kteří tak účinně bojovali s pokušením.

15. Nešťastná pýcha ohrožuje staré i mladé, bohaté i chudé.
16. Mějme se na pozoru, protože neznáme dne ani hodiny! Tisíckrát šťastný je ten, kdo je v každé chvíli připraven stanout před Bohem.
17. Když budete mít ctnost pokory, vaše srdce zakusí štěstí na zemi a radost v budoucím nebeském životě.
18. Aby se člověk pokořil, vyzpovídal a napravil, musí nejprve hřích poznat.
19. Závist zaslepuje; proto se člověk, který podlehne této neřesti, stane zatvrzelým a velmi zřídka se obrátí.
20. Prosme Ducha Svatého, aby nám udělil světlo k poznání sebe samých.
21. Toho, kdo žije tiše a méně hledá věhlas, tím víc oslaví Bůh, tím víc bude jeho jméno známé ve všech zemích světa.
22. Vyhýbejme se nebezpečným příležitostem majíce na paměti, že zlí andělé při první takové zkoušce ztratili Boha.
23. Pokora sjednává odpuštění hříchů, zajišťuje vítězství v pokušeních, činí nás milými Bohu.
24. Každý zodpovídá za své vlastní chyby.
25. Všechna neštěstí, jak duchovní, tak tělesná, mají svůj počátek v hříchu.
26. Obecně charakterizuje pýchu to, že osoba, která jí podlehla, v sobě nepocit'uje žádnou vinu.
27. Pokora je brána, kterou k nám přichází Boží milost. Ona je podhoubím všech dobrých skutků, činí je milými Bohu a záslužnými pro život věčný.
28. Nezapomínejme, že Bůh nás nebude soudit za cizí chování, ale za naše vlastní činy.
29. Hřešíme také touhami. Rozdíl mezi myšlenkou a touhou spočívá v tom, že touha směřuje k vykonání myšlenky.
30. Dobrý křesťan nejen že přijímá všechny pravdy naší víry, ale také je promýšlí a chce je náležitě znát.
31. I kdybyste všechno rozdali mezi chudé, i kdybyste celý život plakali a dělali pokání za hříchy, i kdybyste zemřeli na poušti, nevejdete do nebe, jestliže vám bude scházet pokora.

ROK KNĚŽÍ 2009 - 2010

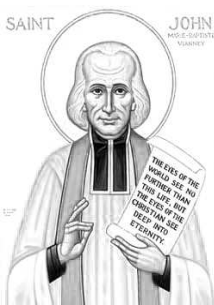
MYŠLENKY JANA MARIA VIANNEYE

SRPEN

1. Pokorný o sobě nemluví ani dobře ani zle. Pilně si všímá sám sebe, lituje svých hříchů a snaží se podobat Bohu.
2. Dobrý křesťan ochotně naslouchá Božímu Slovu a čím častěji ho poslouchá, tím větší v něm má zalíbení a tím více z něho čerpá.
3. Nic není tak nebezpečné jako vlažnost a lhostejnost ve věci záchrany duše, neboť je větší naděje, že se obrátí velký hříšník než vlažná duše.
4. Setrvejte v pokoře srdce, která je velmi důležitým prostředkem k sebepoznání.
5. Pomluva je nebezpečná, protože zasévá neshodu, podezření, ničí přátelství, komplikuje shodu, podněcuje vášně, skličuje rodiny, bratra naplňuje rozhořčením proti bratrovi, muže proti ženě.
6. Blahoslavený člověk, který prosí o odpuštění svých hříchů, a jazyka užívá ke chvále Boží!
7. Nedělejme jiným to, co nám je nemilé.
8. Zlostný jazyk dělá na zemi strašnou zkázu - její velikost ukáže Bůh teprve na posledním soudu.
9. Dobrý křesťan zná svou vlastní ubohost a nepřipisuje jiným něco zlého.
10. Tak jako zloděj nedostane odpuštění, dokud nevrátí cizí věc - je-li schopen to udělat - stejně i lidé, kteří pomlouvají jiné, musí napravit křivdy, které způsobili.
11. Vyhýbejme se zbytečné zvědavosti, nezabývejme se druhými - tvrdě pozorujme a odsuzujme pouze sebe samé.
12. Je třeba vždy rozlišit mezi skutkem a úmyslem konajícího.
13. Mnoho lidí na světě se oddává pomlouvání a potvoření jiných, ale málokdo se stará napravit toto zlo.
14. Modlitba je sladkou rozmluvou duše s Bohem - naším Tvůrcem, Pánem a posledním cílem.

15. Kdyby nebylo naslouchajících, nebylo by také těch, kteří pomlouvají.
16. Modlitba pozvedá naši duši i srdce k nebi a učí nás pohrdat světem a jeho příjemnostmi.
17. Zálibné naslouchání pomlouvám a očerňování je hříchem.
18. Křesťan, který opravdu miluje Boha, má odpor k tomu, co Bůh nenávidí.
19. Vystříhejme se příležitosti špatného mluvení o jiných, pozorujme sami sebe – uvidíme ve svém srdci mnoho zlého a staneme se pokornějšími.
20. Modlitba musí být ožívována živou vírou a zároveň silnou a neochvějnou nadějí, že pro zásluhy Ježíše Krista dostaneme to, za co se modlíme. A zároveň musí naši modlitbu provázet vroucí láska.
21. I kdybys konečně sám viděl něco hanebného, pak ani tak nesmíš o tom člověku mluvit zle, protože neznáš jeho vnitřní stav, nevíš, s jakým úmyslem to konal.
22. Modlitba uvádí Boha do nás, obohacuje toho, kdo se dobře modlí. Ježíš Kristus jasně přislíbil, že nám Bůh nic neodmítne, jestliže ho budeme prosit v jeho jménu.
23. Nerozvážené soudy jsou v rozporu s láskou k bližnímu. Musíme se bát vynášení takových soudů, protože záležitosti bližních nepatří nám, ale samému Bohu.
24. Šťastný, kdo srdcem stoupá k nebi – jazyk užívá ke chvále Boží a oči k oplakávání svých hříchů.
25. Posuzování je bezdůvodná myšlenka nebo slovo, která křivdí dobrému jménu bližního.
26. Modlitba křesťana má být oživena láskou, to znamená, že musí celým srdcem milovat dobrého Boha a ze všech sil nenávidět hřích.
27. Braňme se vydávání lehkovážných soudů a dobře se zamysleme, než vyhlásíme nějaký úsudek.
28. Není možné současně milovat Boha i hřích.
29. Ani myšlenkou není dovoleno posuzovat druhého člověka, ale naše srdce má milovat Boha a bližního a vyvarovat se zlosti a nenávisti.
30. Modlitba hříšníka, který se nechce obrátit, nemá žádnou cenu.
31. Kéž by od nynějška byly naše zpovědi a svatá přijímání taková, jaká bychom toužili mít v hodině smrti, kdy budeme stát před soudem Ježíše Krista!

ROK KNĚŽÍ 2009 - 2010

MYŠLENKY BENEDIKTA XVI.

ZÁŘÍ

1. Když nahlížíme do Mariiny tváře, můžeme nejlépe spatřit Boží krásu, jeho dobrotu, jeho milosrdenství.
2. Ten, kdo se ve všem na Boha spoléhá a jemu se svěřuje, nachází pravou podobu svobody.
3. Když se člověk obrací na Boha, není to znamením jeho ubohosti, ale naopak jeho velikosti, neboť díky Bohu a spolu s ním se stává velikým, božským, stává se opravdu sám sebou.
4. Bůh má s každým z nás svůj plán a jmenovitě nás volá, abychom se do něho zapojili.
5. Svůj úkol splníme tehdy, když budeme schopni Bohu naslouchat, vnímat jeho povolání, s odvahou a věrností ho následovat.
6. Kdo otevírá své srdce Matce, setkává a přijímá též Syna a je prostoupen radostí.
7. O radost se můžeme s ostatními velmi prostou formou dělit: úsměvem, dobrým skutkem, malou pomocí, odpuštěním.
8. Prosme, aby z našeho života vyzařovala osvobozující radost Boží.
9. Následujme Marii a napodobujme její hluboce eucharistickou duši, celý náš život bude jedním Magnificat.
10. Kdo miluje, zapomíná na sebe a zcela slouží bližním.
11. Kdo je ve svém myšlení spojen s Bohem, má dobré a laskavé myšlení; kdo mluví s Bohem, bude mluvit dobře.
12. Jestliže se sytíte Kristem, a žijete vnořeni do něj jako apoštol Pavel, nebudete moci jednat jinak, než o něm mluvit a dávat ho poznat a milovat svým přátelům.
13. Povolání je v srdci člověka. Musíme prosit Boha, žádat jej: probud' srdce lidí.
14. Štěstí, které hledáte, štěstí, které máte právo zakusit, má jméno a má tvář – Ježíše Nazaretského, skrytého v eucharistii. Jedině on dává lidstvu plnost života!
15. Kdo dovolí Kristu, aby vstoupil do jeho života, nic neztrácí, nic – vůbec nic z toho, co činí život svobodným, krásným a velkým. Jedině v tomto přátelství se dokořán rozevírají brány života.

16. Můžete si být zcela jisti: Kristus nebere nic z toho, co v sobě nesete krásného a velkého, naopak všechno to dovádí k dokonalosti pro slávu Boží, pro štěstí člověka a pro spásu světa.
17. Duch svatý vstupuje do našeho života do té míry, do jaké mu otevíráme svá srdce naším „ano“.
18. Nic není nemožné tomu, kdo důvěřuje Bohu a svěřuje se mu.
19. Učme se od Marie říkat „ano“, protože ona opravdu ví, co to znamená velkodušně odpovědět na Pánovy návrhy.
20. Kdo přistoupil ke svatému přijímání nese nyní v sobě zvláštním způsobem vzkříšeného Pána.
21. Darujte také vy vaše tělo Pánu a číňte ho neustále nástrojem lásky Boží, chrámem Ducha svatého!
22. Nepodléhejte logice egoistických zájmů, ale pěstujte lásku k bližnímu a usilujte o to, abyste dávali sebe a své lidské a profesionální schopnosti do služeb společného dobra a pravdy.
23. Jedinou radostí, která naplní lidské srdce, je skutečně pouze ta, která pochází od Boha.
24. Ani každodenní starosti, ani životní těžkosti nedokáží odebrat radost, která se rodí z přátelství s Bohem.
25. Autentický křesťan není nikdy smutný, i když zrovna musí čelit různým zkouškám, protože Ježíšova přítomnost je tajemstvím jeho radosti a pokoje.
26. Modlitba je dar Ducha, který z nás dělá muže a ženy naděje, a modlit se znamená uchovávat svět otevřený vůči Bohu.
27. Dejte ve svém životě prostor modlitbě!
28. Vrchol a střed existence a poslání každého věřícího a každé křesťanské komunity je Eucharistie.
29. S Mariinou oporou neupadneš; pod její ochranou se nemáš čeho bát; pod jejím vedením nepoznáš únavu; s její pomocí dosáhneš cíle.
30. Když budeš následovat Marii, neztratíš se; když ji budeš vzývat, nepropadneš beznaději; když na ni budeš myslet, nezmýlíš se.
31. V nebezpečích, v úzkostech, v kritických situacích, mysl na Marii, vzývej Marii...